

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST OSTRAVA - TŘEBOVICE

MANA

měsíční aktuality naší farnosti

02/2026

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST OSTRAVA - TŘEBOVICE

Úklidové skupinky, leden 2026

Živý betlém, prosinec 2025

foto na přední straně:

1 - Tříkrálová sbírka, leden 2026

2 - Tříkrálová sbírka, leden 2026

3 - zimní kostel

ÚVODNÍK

Drazí farníci,

označení popelem z loňské kočičkové krásy v únoru vkročíme do posvátné doby postní, která pro nás bude opět velkou šancí. Svatý Benedikt v Řeholi poznamenává, že je velmi obtížné žít v souladu s mnišským povoláním po celý rok. Realisticky navrhuje, abychom se o to pokusili alespoň v postní době. I pro nás může být čas přípravy na Velikonoce výzvou ne k tomu, abychom dělali něco navíc, ale abychom poctivě dělali to, co dělat máme – ve vztahu k Bohu, k sobě i k ostatním lidem.

V den uzávěrky tohoto čísla našeho farního časopisu se při mši svaté četlo evangelium o uzdravení malomocného (Mk 1,40-45). To ještě podpořilo úmysl naši farní postní almužnu letos darovat křesťanské neziskové organizaci Likvidace lepry (www.likvidacelepry.cz), jejímž primárním cílem je získávání prostředků pro léčbu lepry (malomocenství) a s ní spojených onemocnění, především tuberkulózy a vředů buruli. Likvidace lepry podporuje střediska, kde se léčí primárně tyto nemoci – v Indii, Libérii, Kolumbii, Tanzanii a Bolívii. Ve svých projektech spolupracuje s tamější církví a charitativními organizacemi.

Ročně se malomocenstvím nakazí zhruba čtvrt milionu lidí. Náklady na léčbu malomocenství v raném stádiu jsou přibližně 200 korun, základní léčba pacienta s tuberkulózou stojí asi 1 400 korun. Na Likvidaci lepry bude možno v postní době přispět do pokladničky za lavicemi. Na tento účel bude věnována také sbírka na Zelený čtvrtek. A do třetice: v polovině února budou k dispozici postničky, do nichž mohou zájemci přispívat doma a zpět do kostela je přinést na Květnou neděli.

Ježíš očišťuje, uzdravuje. V případě tělesné nemoci třeba i díky našemu drobáku nebo hrubáku vhozeného do pokladničky (čímž není vyvráceno velké nebezpečí, že svou almužnu omezíme na rozměr finančního příspěví). V případě duchovního malomocenství jsou nám na prostředky také na dosah ruky či dokrok nohy. V Bibli je na malomocenství pohlíženo jako na viditelné znamení hříchu...

Panno Maria, Immaculata – Neposkvrněná, uč nás citlivosti k poskvrně hříchu a vyprošuj nám u svého Syna kajícího ducha i radost z možnosti obrácení a pokání!

+!

o. Karel

AKTUALITY V ÚNORU

Kalendář

středa 4. února	snídaně pro lidi v sociální nouzi (7.15 pomoc v kuchyni, 9.00 pomoc s úklidem)
čtvrtek 5. února	v 18.30 Modlitby otců
sobota 7. února	v 9.00 sklizení vánoční výzdoby kostela

Kalendář

sobota 7. února	přednáška o historii kostela (zpoplatněno, Mgr. Petr Lexa Přendík, pořádá Městský obvod Ostrava-Třebovice)
neděle 8. února	v 18.00 Večer chval
středa 11. února	neбудe mše svatá ani náboženství (jarní prázdniny)
neděle 15. února	v závěru obou mší obnova manželských slibů
středa 18. února	Popeleční středa (mše svatá v 17.00)
sobota 21. února	Farní duchovní obnova „Abeceda svatosti“ (P. ICLic. Mgr. Miroslav Jáně, farář v Soběchleších), mše až v 9.00
neděle 22. února	sbírka „Haléř sv. Petra“; po velké mši Farní kavárna

Výhledově

17.- 19. dubna	Kurz Filip (víkendová duchovní obnova)
sobota 9. května	Pěší pouť na Hostýn (možnost přespání do neděle)
3.- 12. července	Chaloupka (Pačlavice)
20. – 24. července	Příměstský tábor
11. – 16. srpna	Celostátní setkání mládeže v Ostravě (14 – 26 let)

Úmysl farního živého růžence

Celosvětový úmysl: Za mír ve světě, zvláště na Ukrajině, a za dar moudrosti pro světové státníky.

Farní úmysl: Za všechna farní společenství, za všechny, kteří obětavě slouží, a za nová povolání do služby v naší farnosti.

Postní duchovní obnova v sobotu 21. února 2026

Program dne bude jako obvykle. Začneme mší svatou v 9.00 v kostele. Na faře pak budou tři promluvy (10.15, 11.15 a 13.30). V pauzách bude možnost ztišení v kostele nebo v kapli. Po obědě možnost svátosti smíření. Závěrečná adorace v kostele bude ukončena svátostným požehnáním v 15.00. Poté ještě bude do 16.00 možnost tiché adorace a svátosti smíření.

Cena: 200,- Kč (s obědem), 50,- Kč (bez oběda), 100,- Kč (studující s obědem).

Přihlašování je spojeno se zaplacením a je možné ho vykonat do neděle 15. února (po nedělních mších v kostele, ve všední dny v sakristii), pokud ještě nebude naplněna kapacita 60 osob.

Letos budeme mít možnost duchovně se posílit hned na začátku postní doby. Duchovní obnovu povede kněz olomoucké arcidiecéze, jehož příjmení i místo působení dokážou správně skloňovat jen češtinářští fajnsmekři. S otcem Miroslavem, jenž nese příjmení Jáně, jsem měl tu čest v olomouckém kněžském semináři několik let strávit pod jednou střechou.

Setrval v kapli ještě dlouho po skončení společného programu, a i když už bylo zhasnuto, psal si poznámky. Zda je později, když vyšly na světlo, dokázal přečíst, nevím.

Po poslání návrhu programu se vyjádřil, že čas na přednášky je děsivě krátký, takže uvidíme, kdy skončíme... Každopádně mi vytkl zbytečnosti před svým jménem s odůvodněním, že uvádíme pouze ten nejvyšší titul, čili „P.“ Otec Miroslav v současnosti působí mezi Lipníkem nad Bečvou a Bystřicí pod Hostýnem ve farnosti, která se honosí názvem Soběchleby. Toto místo bylo posledním působištěm P. Josefa Červenky, který do Třebovic nejednou zavítal.

Názvem duchovní obnovy je **ABECEDA SVATOSTI**. K prosbě o větší poodhalení toho, o čem to bude, se náš obnovovatel vyjádřil, že to lze výstižně vyjádřit tímto citátem: „Jestli chceš být svatý, odevzdej se Mi. Důvěřuj Mi. Odevzdej se Mi úplně, bez výhrad. S ochotou přijmi všechno, co ti posílám, ať už je to příjemné, anebo trpké. Je to Můj dar pro tebe. Je to součást Mého plánu pro tvoje štěstí. Je to nejenom dobrý dar; stačí ho správně používat a bude to to nejlepší...“

(srov. Enzler, Clarence J.: Moje druhé ja. Kristus hovorí o prežívání viery)

o. Karel

Kurz Filip

O víkendu 17. – 19. dubna 2026 se v naší farnosti bude možné zúčastnit Kurzu Filip. Konat se bude v prostorách Biskupského gymnázia. Kurz bude organizovat naše farnost a povede ho společenství Ezechiel z Petrovic u Karviné. Jedná se o víkendovou duchovní obnovu, na které účastníci mohou získat zkušenost osobního setkání s Bohem. Kurz je příležitostí nastavit svému životu nový směr. Další informace budou brzy zveřejněny.

Na otázku, o co se vlastně jedná, jsme se zeptali společenství Ezechiel, které kurz už vedlo v Karviné, ve Fulneku a v Kravařích. Zde je odpověď:

Co to je Kurz Filip? To byla otázka mnohých farníků, kteří zvažovali svou účast na víkendové akci, která slibovala osobní setkání s Ježíšem a vyzývala potenciální účastníky, aby dali Bohu šanci.

A u těchto dvou klíčových témat bychom se rádi zastavili. Protože tím nejdůležitějším nebylo, jestli se někomu více líbila svědectví, nebo spíše přednášky, dynamiky, písně nebo modlitby, anebo krásné společenství všech účastníků, kde v neděli byla patrná proměna většiny zúčastněných.

To nejdůležitější bylo, zda účastníci opravdu zakusili Boha, zda vnímali, že on skutečně existuje a může v jejich životě konat. Že se jedná o živou osobu, která úplně respektuje svobodu každého z nás a koná tam, kam ho ve svém životě pustíme.

Neboli, zda opravdu dáme Bohu šanci, aby do našeho života vstoupil a my jsme se s ním mohli setkat.

Z reakcí mnohých účastníků můžeme věřit, že se tak stalo a že jejich vztah k Bohu se tímto setkáním změnil a obohatil. Máme velkou radost z toho, že se kurzu zúčastňuje mnoho farníků napříč generacemi. Věříme, že skrze ně a jejich dary bude Bůh jednat způsobem, který je jim blízký. Ne vždy se však jednalo o radost. Pro mnohé to mohlo být i těžké setkání, kde Bůh byl s nimi a odhaloval a někdy uzdravoval bolesti...

Závěrem je důležité říci, že Kurz Filip je pouze metodika, jak je také možno dojít k setkání s Bohem. Není to jediná správná cesta, která musí všem vyhovovat, ale jak bylo řečeno na začátku, je to šance..., možnost..., kde podstatné nejsou okolnosti a prostředky kurzu, ale živý Bůh v našem životě.

o. Karel a společenství Ezechiel

PŘEHLED ÚMYSLŮ MŠÍ SVATÝCH A LITURGICKÉHO KALENDÁŘE - ÚNOR 2026

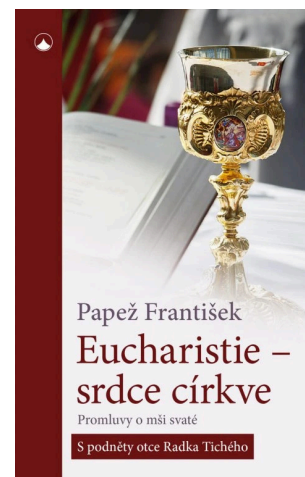
neděle 1. února		4. neděle v mezidobí
	7.30	Za živou a † rodinu Kostelanskou, Antošovu a duše v očistci
	9.30	Za † Františka Prokopa, manželku, rodiče a za živou rodinu
pondělí 2. února		Svátek Uvedení Páně do chrámu
	17.30	Za farníky
úterý 3. února	---	
středa 4. února	17.00	Za † Zdeňku a Jiřího Balíkovy a za živou rodinu
čtvrtek 5. února	17.30	Památka sv. Agáty, panny a mučednice
		Za † Jana Pannu, rodiče Hájkovy a Pannovy a za živou rodinu
pátek 6. února	17.30	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků
		Za † Adama a Marii Bekešovy a za živou rodinu
sobota 7. února	7.00	Sobotní památka Panny Marie
		Za † George Hohtla, živou rodinu Hohtovu
neděle 8. února		5. neděle v mezidobí
	7.30	Za † Miladu Bajerovou a manžela a za živé rodiny
	9.30	Za † manžele Markovy, syna Jiřího, sourozence a za živou rodinu

PŘEHLED ÚMYSLŮ MŠÍ SVATÝCH A LITURGICKÉHO KALENDÁŘE - ÚNOR 2026

pondělí 9. února	17.30	
úterý 10. února	---	Památka sv. Scholastiky, panny
středa 11. února	---	Památka Panny Marie Lurdské
čtvrtek 12. února	17.30	
pátek 13. února	17.30	
sobota 14. února	7.00	Sobotní památka Panny Marie
		Za farníky
neděle 15. února		6. neděle v mezidobí
	7.30	Za živou a † rodinu Pařenicovu a za duše v očistci
	9.30	Za manžele
pondělí 16. února	17.30	Za živou rodinu Doležalovu
úterý 17. února	---	
středa 18. února		POPELEČNÍ STŘEDA
	17.00	Za farníky
čtvrtek 19. února	17.30	Za mamku Annu Kacířovou
pátek 20. února	17.30	Za † Bohuslavu Staňkovou a manžela
sobota 21. února		Postní duchovní obnova
	9.00	
neděle 22. února		1. NEDĚLE POSTNÍ
	7.30	Za † Danu Krausovou, rodiče, bratra, rodinu Chodílkovu a za živou rodinu Krausovu
	9.30	Za † Bohumíra Friče, za živou rodinu a za duše v očistci
pondělí 23. února	17.30	Ke cti Ducha Svatého
úterý 24. února	---	
středa 25. února	17.00	Za farníky
čtvrtek 26. února	17.30	Za † Miroslava Petříka
pátek 27. února	17.30	
sobota 28. února	7.00	
		Volné úmysly je možné nechat zapsat po domluvě s knězem.

Papež František: Eucharistie – srdce církve

Papež František probírá s věřícími jednotlivé části mše svaté. Dobře porozumět mši svaté je totiž zásadní pro náš plnější, živý vztah s Bohem. „Na mši nepřicházíme, abychom Bohu něco dávali, ale abychom od něho přijímali, čeho je nám opravdu zapotřebí,“ říká Svatý otec. „Nechme se přitahovat k tomuto skutečnému setkání se zabitým a vzkříšeným Ježíšem. Ať náš život vzkvétá jako Velikonoce – květy naděje, víry a dobrých skutků. Kéž k tomu nacházíme sílu v eucharistii, ve spojení s Ježíšem.“

MELCHIOROVÁ, Anna: Mateřství

Mateřství je velká odpovědnost a současně úctyhodné povolání. Autorka, sama zkušená maminka, se s námi dělí nejen o svou radost z mateřství, ale i o své krize, praktické zkušenosti a postřehy. Nepředkládá ideál matky, která za cenu nesmírného vypětí „perfektně“ zvládne péči o rodinu, ale ukazuje, jak mohou ženy promyšleně splnit své každodenní úkoly s využitím možností a zdrojů, které jsou dnes k dispozici. Vedle praktických rad nabízí i osvěžující pohled na duchovní rozměr mateřství. Připomíná velkou hodnotu tohoto poslání, nevyčíslitelnou ekonomicky a zřejmě proto tolik nedoceněnou dnešní společností.

Buddhistický mnich jde do holičství. Po skončení služby se zeptá, kolik má zaplatit.

– Pro muže plného moudrosti a respektu – na náklady společnosti – odpovídá kadeřník.

Následujícího dne leží na prahu 12 drahokamů.

Katolický kněz si vybral pro účes stejného holiče. Také se ptá, kolik by měl zaplatit.

– Pro muže plného víry a lásky – zdarma – odpovídá kadeřník.

Následujícího dne je na prahu provozovny 12 růží.

Rabín také šel k tomuto holiči. Také on žádá o cenu.

– Pro muže, který žije tak blízko Bohu – zdarma – odpovídá holič.

Následujícího dne stojí na prahu kadeřnictví 12 rabínů.

Prožijeme v diecézi

Letošní rok si připomínáme 30. výročí založení Ostravsko-opavské diecéze, coby nejmladší diecéze v České republice. 30. května 1996 ji papežskou bulou „Ad Christifidelium spirituali“ založil Jan Pavel II.

Naskytnou se nám hned tři mimořádné okamžiky k výročí diecéze:

Neděle 22. března: Den smíření

Prvním z těchto okamžiků bude Den smíření, ke kterému biskup pozve farnosti diecéze o 5. neděli postní. V předvečer – 21. března se v opavské konkatedrále uskuteční Večer smíření, který může být příležitostí ke vzájemnému odprošení vin, smíření mezi sebou a s Bohem a odpuštění.

Sobota 30. května: Den vděčnosti v ostravské katedrále

Samotné 30. výročí založení diecéze připadá na sobotu 30. května. Dostane jméno Den vděčnosti. Kromě slavnostní mše svaté, která bude v 14.30, je v plánu společné odpoledne na prostranství kolem katedrály. U příležitosti narozenin diecéze se chystá také plenérová výstava v centru Ostravy (ve spolupráci s Ostravským muzeem) a také vydání knihy mapující příběh ostravsko-opavské diecéze.

Pondělí 31. srpna: Den modlitby za náš domov: na Pradědu a Lysé hoře

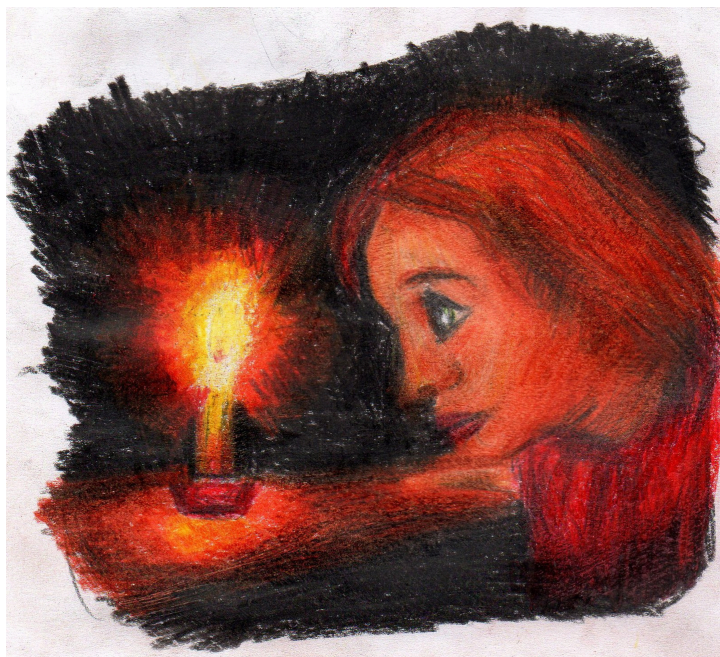
Třetí zvláštní připomínka výročí diecéze přijde na řadu v pondělí 31. srpna – 30 let po uvedení do úřadu biskupa Františka Václava Lobkowicze. Tento den se ponese v duchu modlitby za náš domov. V 15 hodin odpoledne se pak sejdem k modlitbě za zemi, ve které žijeme, na dvou vyvýšených místech v diecézi – na vrcholcích Lysé hory a Pradědu.

Ivča Šarmanová

2. února – Svíčka, která svítí ve tmě

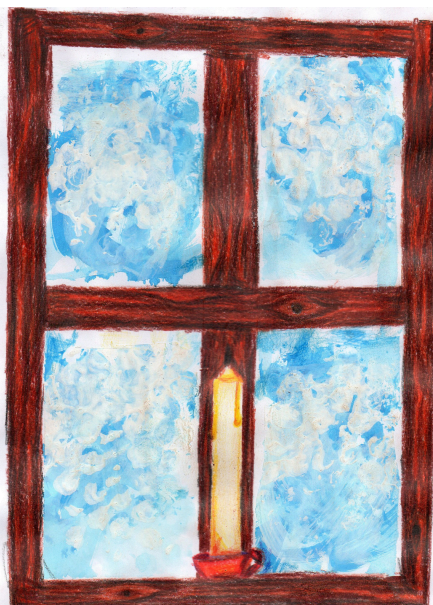
Jednoho mrazivého rána našla Zdiška v truhle dlouhou tenkou svíčku. Nepamatovala si, že by ji někdy viděla. „Co je to za svíčku?“, zeptala se své babičky. „No to je přece hromnička!“, odpověděla jí babička. A Zdiška už už byla zvědavá: „Hromnička? A k čemu je?“

„Až bude bouřka, tak si ji zapálíme, a poprosíme Pána Boha o ochranu před hromy a blesky. A právě proto se jí říká hromnička.“

„Ale babičko, proč si k bouřce zapalujeme svíčku?“
„Víš, když přijde bouřka, tak její mraky všechno kolem zahalí do tmy. A světlo svíčky nám právě připomíná, že Ježíš je naším Světlem, a že se nemusíme ničeho bát.“

Když babička viděla, že její malou vnučku svíčka zaujala, pokračovala ve vyprávění: „Víš, Zdiško, asi 40 dní po tom, co se Ježíšek narodil, ho Josef s Marií přinesli do chrámu, kde ho podle pravidel měli zasvětit Pánu. Když tam přišli, potkali tam jednoho starého pána. Jmenoval se Simeon. Bůh mu řekl, že ještě za svého života uvidí Spasitele, na kterého se všichni moc těšili. Jakmile Simeon uviděl miminko, poznal, že je to Ježíšek. Pochoval si ho a začal chválit Boha. A právě během této chvály řekl o Ježíškovi, že je Světlem pro všechny národy. Stejně jako svíčka, která svítí ve tmě.“

„A od té doby si zapalujeme hromničky?“, zeptala se věčně zvědavá Zdiška.

„Přesně tak,“ odpověděla babička, „Druhého února, což je 40 dní od Svátku Narození Páně, si v kostele připomínáme den, kdy byl Ježíšek uveden do chrámu. A právě v tento den si přinášíme do kostela vyrobenou hromničku, aby ji pan farář posvětil, a mohla nám svítit během bouřky.“

„To je dobře, babičko, že už se během bouřky nemusíme bát!“, zvolala radostně Zdiška, a vesele pokračovala v prozkoumávání dřevěné truhly.

DĚTSKÉ OKÉNKO

Nejsvětější srdce

Začátek příběhu v říjnové MANĚ

Pomodlili jsme se růženec. Když se ho s námi modlili i lidé ze vsi, působil na mě mnohem silněji. Za chvíli se – stejně jako tehdy v květnu – objevilo blížící se světlo, a nad starým dubem se opět zjevila zářivě bílá Paní, o níž jsme v hloubi duše věděli, že je to Panna Maria. Na otázku, co si od nás přeje, odpověděla: „Přeji si, abyste sem přišli i příští měsíc třináctého, každý den se modlili růženec a naučili se číst. Potom vám řeknu víc.“

„Chtěla bych Vás poprosit, abyste nás vzala do nebe.“

„Ano, Františka a Jacintu si tam vezmu brzo, ale ty ještě zůstaneš nějaký čas tady. Ježíš chce, aby ho lidé poznali a milovali, a ty mu máš při tom pomoci. Chce zavést ve světě úctu k mému Neposkvrněnému Srdci.“

Smutně jsem se zeptala: „Zůstanu tu sama?“

„Ne, dítě, bolí tě to hodně? Neztrácej odvahu. Nikdy tě neopustím, mé Neposkvrněné Srdce bude tvým útočištěm, a cestou, která tě povede k Bohu.“ Při těchto slovech roztáhla ruce, a všechny nás zalilo zářivé světlo. U pravé ruky Panny Marie se objevilo srdce ovinuté trním. Pochopili jsme, že to je Nejsvětější srdce Mariino zraňované lidskými hříchy, a že si přeje nápravu těchto vin.

Poté, co se nám Panna Maria zjevila i v červnu se tato zpráva roznášela rychlostí blesku. Téměř na každém rohu k nám přicházeli lidé, a chtěli s námi mluvit. Někteří se nás vyptávali na nějaké podrobnosti, jiní nás prosili o modlitbu.

Bohužel nám mnoho lidí – včetně mojí maminky – nevěřilo. Pochopila jsem, že kromě nás, tří malých dětí, Pannu Marii už nikdo jiný neviděl. Ani nedokážu říct, kolika výslechy jsme všichni tři museli projít: doma, na faře, na úřadech; každý chtěl vědět, co je na těch zvěstech o krásné Paní pravdy. Byl to neuvěřitelný nátlak ze všech stran. Ale přesto všechno jsme věděli, že nás Bůh miluje, a spolu s Pannou Marií zůstane s námi. I v temné noci!

Převyprávěno podle knihy Sestra Lucie hovoří o Fatimě
Text a ilustrace: Ivča Šarmanová

MYŠLENKY Z KÁZÁNÍ

Biblické pojetí spravedlnosti spočívá v tom, že člověk žije v souladu s Hospodinovým zákonem a usiluje o jeho uskutečňování. V tomto pohledu je spravedlivý ten, kdo se snaží o naplňování Božích zákonů. Také tady jistě je důležité vnímat ducha zákona, ducha, proč je něco ustanovené a nenechat se spoutat samotným ustanovením, které někdy mohu trochu podsunout, abych splnil to, co chce Bůh.

„Když zpomalíš, oni zůstanou stát. Když se znechutíš, jim poklesnou ruce. Když se nasadíš, oni budou věřit. Když nabídneš ruku, oni dají život. Když se modlíš, oni budou svatí.“

I naše diecéze se může stávat Nazaretskou rodinou, místem z něhož vyrůstá naděje pro budoucnost. Už v Nazaretě se naplňují pozdější Ježíšova slova: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“ Kde jsou dva nebo tři, právě tato slova se stanou mottem pro nastávající rok výročí vzniku naší diecéze. Budou nám připomínat, že síla církve je v přítomnosti Krista uprostřed jeho lidu.

Pán Ježíš říká: „Já jsem světlo světa.“ On je tím proroky přislíbeným Mesiášem, na kterého židé čekali a někteří ještě čekají. I stařec Simeon, když ho bere do náručí, Ježíše, nazývá ho světlem osvícení. My světlo nezhasínáme, my ho svou vírou do světa vnášíme.

„Co jsme slyšeli, vlastníma očima viděli, čeho jsme se svýma rukama dotýkali, o tom svědčíme a zvěstujeme vám.“ Dotýkali se Ježíšova lidství, které přijal z Panny Marie v Božství však je věřit, toho se dotknout nemůžeme, ale právě skrze lidství, které Pán přijal, skrze to vánoční tajemství vtělení, se můžeme v podstatě dotknout i Božství, neboť v Ježíšově osobě se snoubí obojí, Božství i lidství.

Jak píše apoštol Jan ve svém prvním listě, Bůh je světlo a tma v něm vůbec není, Tedy Ježíš jako světlo, Světlo ze Světla, nestvořený, věčný Boží Syn, Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z Boha, z pravého Boha pro nás a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem, slova, při kterých se ukláníme, při kterých dnes jsme během vyznání víry zváni abychom poklekli, na znamení úcty před tímto velikým Božím činem, kterým začala naše záchrana.

Řekl bych, že náš svět ať už v globálním smyslu nebo v mnohem menším měřítku, je také takový Betlém. Všechno zdá se nějak funguje, alespoň někdy a je to svým způsobem krásné, ale pokud by nebyl nějak přítomen Ježíš Kristus, tak zde něco zcela podstatného chybí.

MYŠLENKY Z KÁZÁNÍ

Máme mapu Božích přikázání, máme na základě toho mít přehled o cestách, které kam vedou. Můžeme vědět, že některé jsou slepé, jiné vedou špatným směrem někam do rokle a do bažiny. Můžeme tedy vědět co je dobré a co špatné a nezůstat jen u toho, co si myslím já, ale abychom hledali objektivní pravdu, což se na té cestě jedeme-li podle mapy, může velmi vyplatit a jistě i v životě.

Bůh se stává člověkem, aby nás zachránil, Bůh neodmítl hmotu, neodmítl tělo, dějiny, čas, ale toto všechno přijal na sebe. I za cenu, můžeme v jistém pohledu říci, jakkoli to zní paradoxně, i za cenu velkého vlastního omezení. Nekonečný je vtěsnán do konečného, hmatatelného těla, omezeného časem a prostorem. Proč? Aby nás zachránil, aby nás takto jako lidi zachránil, jako lidi, kteří máme jistě nejen duši, ale také tělo, ne jako něco, co je vězení, ze kterého se máme vymanit a splynout s nějakým božstvím, ale tělo, které máme pro svou důstojnost, které Bůh přijal na sebe a vykoupil na kříži.

Irena Brantalová

RECEPTÁŘ

OBRACENÉ VEPŘOVÉ ŘÍZKY

Ingredience:

- 4 vepřové řízky
- 2 vejce
- strouhanka
- 2 kávové lžičky vegety, sladké mleté papriky
- ½ kávové lžičky mletého pepře a soli
- cibule
- 4 stroužky česneku
- sádlo na smažení

Pracovní postup:

Řízky naklepeme, okraje prořízneme ať se maso při smažení nezkroučí. Obalíme je nejdříve ve strouhance a následně v rozšlehaném vajíčku. Smažíme je z obou stran na rozpáleném sádle. Pokládáme je hned do pekáčku, ve kterém je budeme péct.

Ve výpeku zpěníme na jemně nakrájenou cibuli a česnek. Pak přidáme všechno koření. Tuto směs podlijeme vodou asi 300ml a pak s ní přelijeme řízky v pekáčku. Dáme do trouby asi na 50 minut a pečeme při teplotě 180°C.

Jako přílohu podáváme vařenou tarhoňu nebo rýži.

Janka Šolcová

ŘÁDY A KONGREGACE

Benediktini v českých zemích

Do českých dějin zasáhl řád benediktinů ještě dříve, než jeho členové začali v zemi působit. Stalo se tak prostřednictvím řezenského biskupa sv. Wolfganga, který se zasloužil o založení pražského biskupství.

O vlastní uvedení řádu do Čech se však zasloužil až druhý pražský biskup, sv. Vojtěch, který při cestě do Čech vzal s sebou z Říma dvanáct aventinských mnichů jako základ budoucího kláštera. Prozatímně byli usazeni v Kostelci (dnes Plzeň-Doubravka). Společně s knížetem Boleslavem II. pak založili před rokem 993 břevnovský klášter. V roce 999 byl založen klášter v Ostrově a poté i Sázava, kde byla pěstována slovanská liturgie. V 11 století vznikly ještě kláštery ve Sv. Janu pod Skalou, Rajhradu, Hradisku u Olomouce... Následující století přinesla založení dalších nových klášterů. V čele českomoravské kongregace stál opat-předseda a vizitátor. Obyčejně to byl opat břevnovský. V listopadu 1945 vznikla se souhlasem papeže Pia XII. nová Slovanská kongregace sv. Vojtěcha, do níž náležela opatství v Břevnově, Broumově, Rajhradu, v Praze v Emauzích, dále priorát v Lubinu u Poznaně a v Mariboru v tehdejší Jugoslávii.

Zatímco nacistická okupace činnost řádu silně potlačila, následující komunistický režim v roce 1950 kláštery zlikvidoval úplně. K obnovení života podle řehole sv. Benedikta mohlo dojít až v roce 1990, kdy se do převážně zničených klášterů vrátili zase mniši. Po listopadu 1989 byl postupně obnovován život v opatství břevnovském, emauzském a rajhradském...

Ti, kteří usilují o následování Krista po vzoru svatého Benedikta, projdou dříve, než se stanou mnichy, dlouhou cestu. U českých benediktinů trvá noviciát nejméně jeden rok. Poté novic skládá, nejméně tři roky po sobě, jednoleté mnišské sliby.

ŘÁDY A KONGREGACE

Jsou to tzv. sliby časné, v protikladu ke slibům věčným, které mají doživotní platnost. Teprve poté může mnich požádat představeného a kapitulu kláštera (radu mnichů s věčnými sliby) o souhlas se složením slibů věčných. Těmi se osoby Bohem povolané k zasvěcenému životu veřejně, tedy před církví, bezvýhradně zasvěcují Bohu ve službě církvi a stávají se plnoprávními – a za život společenství také spoluzodpovědnými – členy řeholních komunit.

Řeholní oděv se u benediktinů skládá z černé tuniky přepásané řemenem a ze škapulíře oblékaného přes přepásanou tuniku [lat. scapulae, plece, ramena; dlouhý pruh látky s prostřihem pro hlavu a s přišitou kapucí]. Při liturgii bývají tunika a škapulíř doplněny dlouhým černým pláštěm (u noviců a mnichů s časnými sliby), svrchním liturgickým oděvem mnichů se sliby věčnými je tzv. kukula (skládaný černý talár stejné délky jako tunika a škapulíř). Stanovy Slovanské benediktinské kongregace uvádějí, kdy mniši mohou používat civilní oděv: při práci, odpočinku, nebo v prostředí, kde jeho smysl nemusí být pochopen.

Každodenní život břevnovských benediktinů:

Den bratří začíná ranními chválami v 6.15 (v neděli 6.30), v 7 hodin navazuje společné slavení eucharistie (v neděli v 7.30). Po snídani se mniši věnují přidělené práci. Před obědem se pomodlí společnou modlitbu žalmů a odpoledne se opět věnují zadaným činnostem. Každodenní součástí mnišského života je rozjímavá četba bible. Podvečerní modlitbou jsou nešpory (17.00); studium a četba naplňuje čas od jejich skončení do večere. Kompletář – společná modlitba ve večerních hodinách (19.45) zakončuje den; noční čas je podle tradice vyhrazen tzv. velkému mlčení (silentium).

Kromě tohoto obecného denního schématu věnují bratři svůj čas také všedním službám pro ostatní (práce v kuchyni, na zahradě apod.).

(zpracováno podle internetu a knihy Encyklopedie řádů, kongregací v českých zemích)

Majka Dostálová

Dva duchovní se baví o své práci: „Člověče, dnes jsem měl těžký den: 2 pohřby, 2 kremace a ještě jedno kompostování!“ „Proč kompostování?“ „No, to víš, zelení také stárnou!“

Milí trebovičtí a všichni, kteří právě držíte v rukou únorové vydání farního časopisu Mana. Nalistovali jste rubriku Rozhovory a udělali jste správně. Tento měsíc Vám představuji pana **Iva Swarze**. Nenápadného gentelamana se kterým jsme v září roku 2023 začali tvořit nerozlučnou dvojici při společné přípravě ke svátosti křtu, kterou jsme prožili 19. dubna roku 2025.

Pan Ivo, jak mu říkám je člověk pokorný, zábavný a vždy si spolu máme co říct. Zhlédnout jej můžete vzadu, vedle vstupních dveří našeho kostela během nedělních bohoslužeb. Zprvu může působit jako člověk, který bude raději mlčet a naslouchat, ale já vím, že pokud se dobře zeptáte, odpoví Vám a s chutí :-)

Pane Ivo, jak jsem zmínila, společně jsme byli pokřtěni 19.4.2025, jak vzpomínáte na svůj křest?

Bylo to zajímavé v souvislosti s maximálně příjemnými pocity, to je základ mé vzpomínky. A určitě z tohoto významného dne stále a denně čerpám. Přijal jsem jakési hodnoty trvalého přimknutí ke společnosti křesťanství.

A jak vzpomínáte na samotnou přípravu ke křtu? Pamatujete si něco, co Vás překvapilo?

No samozřejmě, Sabino, vzpomínám. A to třeba na úplný začátek přípravy, to nás bylo asi 9 a nakonec jsme zůstali jen my dva a Tereza Lišková, která však pokřtěná tehdy byla. No a to pro mě bylo zajímavé, vidět ono rozčarování ostatních lidí.

Myslíte, že je pro naši víru důležité být součástí společenství? Proč?

No, Sabino, vztáhnou to na moudré přísloví: VE DVOU SE TO LÉPE TÁHNE. A čím nás bude víc, tím to bude lepší. Osobně přínos vnímám v sounáležitosti stejného myšlení, názorových směrů a samozřejmě se člověk dozvídá mnoho zajímavých věcí, které v minulosti nevěděl. V tomto smyslu mě obohacuje zejména o. Karel.

Pane Ivo a čím Vás inspiruje samotný Ježíš Kristus?

Dost často myslívám na Kristovo učení, zejména na Jeho cestování a evangelizaci, kdy také léčil nemocné. Třeba ta žena, která se jen dotkla Jeho pláště..Přemýšlím nad tím co ze sebe tehdy vyzařoval, přemýšlím nad Jeho vnitřním já, jak On konkrétně přemýšlel.

Ježíš Kristus nás také vyzývá, abychom se ve svých životech nebáli. Oporou nám je Jeho láska, důvěra v Něj a Jeho moc. Nahlížíte na strach po boku s Kristem jinak?

Sabino, já se už v podstatě ničeho nebojím. Nebojím se překážek, už ani smrti.

Díky Ježíšovi jsem pokorně pochopil spoustu věcí. Když má člověk z něčeho strach, tak má tendenci příčiny strachu neřešit, pak to člověku padá na hlavu. Řešit pro mě znamená čelit strach, v tom mi dává odhodlání Kristus.

Jak Vám víra obecně pomáhá ve zvládání náročných chvil?

Ono už to ani jinak bez víry nejde zvládat. Vždy vidím východisko, vnímám co by se mělo a má řešit. A také díky víry vím, že vše dobře dopadne a cítím, že tomu tak vždy bude.

A co byste v takových chvílích poradil nevěřícímu člověku?

To je těžká otázka z lidského pohledu...Po duchovní stránce bych řekl, ať věří, ať věří v Krista.

A co když ten člověk právě nevěří?

Tak má odpověď je stále stejná. Ať věří v Ježíše Krista.

Pane Ivo a co přímé, spontánní hovory k Bohu? Jsou Vám bližší než konkrétní modlitby?

Sabino, jak víte, tak říkám, že mám svou sklerózu, proto mám a nosívám na papíře konkrétní modlitby. Rádi jsme se modlívali s manželkou a rád se modlím kdykoliv přes den. Samozřejmě, že modlitbu i opomenu, ale podvědomě to v té hlavě stále je. Dříve jsem upřednostňoval modlitby, které jsem znal z kostela, ale dnes se rád modlím za konkrétní úmysly, které vyvstanou z toho co se zrovna děje kolem mě nebo ve světě.

A čemu se rád věnujete ve volném čase? Co Vám dělá radost?

Samozřejmě, že svůj volný čas věnuji synovi Adamovi. A víte, že Vám často říkám, že bývám unavený, proto si rád dobře odpočinu, abych se mohl věnovat cestám na své oblíbené koloběžce. Také rád studuji historii, konkrétně města Ostravy. Zjistil jsem tuto sobotu jednu zajímavost, chcete ji slyšet?

ROZHOVOR

Ano, povídejte.

Tady v Ostravě se dříve vyráběli, a stále vyrábějí, například hutní trubky. Ten systém jejich výroby se jmenuje Stiefel**, podle člověka, Švýcara, který ho vymyslel. No a tento muž, když zde stavěli v roce 1908 továrnu se přímo zúčastnil stavby a jejího provozu. To mi přišlo zajímavé, ale to bychom tady byli do rána, kdybych měl o historii tohoto projektu mluvit.

Co předsevzetí, pane Ivo? Dal jste si pro letošní rok nějaké?

Ano Sabino! Musím dodělat byt a spravit auto. Byt je priorita. A samozřejmě pracovat na manželství se svou ženou, tak jako každý.

Pane Ivo, děkuji Vám za tento rozhovor. Na rozloučenou můžete říct, co přejete lidem v roce 2026?

To je Sabino taková složitá, občanská otázka. Konkrétně, aby skončila válka na Ukrajině a aby lidé prozřeli a obrátili se na Boha. A také, aby lidé přestali věřit překrouceným hodnotám konzumní společnosti, protože v tom není nic pevného. A já Vám také moc děkuji.

Moji milí, jsem ráda, že jste věnovali chvíli pozornosti těmto stránkám. A pokud si stále říkáte, kdo ten pan Ivo je? Věřím, že po tomto rozhovoru už o něm budete minimálně vědět, mám ho moc ráda! :-)

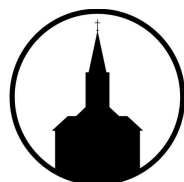
Sabina Chytilová

MYŠLENKA PAPEŽE LVA XIV.

Papež Lev XIV. ve svém poselství ke Světovému dni sdělovacích prostředků varuje před světem, v němž algoritmy začínají nahrazovat lidské tváře a hlasy. Umělá inteligence podle něj nesmí člověka redukovat na datový vzorec ani narušovat samotnou podstatu komunikace, kterou je vztah, odpovědnost a setkání mezi lidmi. Zvláštní nebezpečí vidí v technologiích, jež podporují polarizaci, uzavírají uživatele do názorových bublin a simulují lidské emoce bez skutečné lidskosti.

Svatý otec proto vyzývá k etické odpovědnosti všech – od vývojářů a zákonodárců až po běžné uživatele. Digitální inovace mají sloužit společnému dobru, nikoli manipulaci či koncentraci moci. Cestou vpřed je podle papeže odpovědné řízení technologií, spolupráce napříč společnostmi a vzdělávání, které posiluje kritické myšlení.

Skutečný mír a porozumění totiž nezačínají u strojů, ale u lidského srdce a schopnosti vidět v druhém člověka, ne algoritmus.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST OSTRAVA - TŘEBOVICE

Tříkrálová sbírka, leden 2026

Živý betlém, prosinec 2025

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST OSTRAVA - TŘEBOVICE

Tříkrálová sbírka, leden 2026

Tříkrálová sbírka, leden 2026

MANA, měsíční aktuality naší farnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
V Mešníku 5100, 722 00, Ostrava-Třebovice,
tel: +420 731 517 610, www.farnosttrebovice.cz
Evidenční číslo: MK CR E 16325

kontaktní osoba: Dominika Sommerová, dosommerova@gmail.com